

علم الصواليفق

٧٢

٩١-٢-٩ مبادى مختص تصديقى

دراست الاستاذ:
مهابي المادوي الطرانى

شئون معصومان عليهم السلام

- د. شأن بشری و طبیعی: بدون شک در زندگی پیامبر صلی اللہ علیہ و آله و در زندگی سایر معصومان علیهم السلام رفتارها و گفتارهایی وجود داشته که به شأن رسالت (یا امامت به معنای علم الهی) و شأن امامت (به معنای زعامت و رهبری) و شأن قضاؤت آنها ارتباطی نداشته است.

شئون مخصوص مان عليهم السلام

- علمای شیعه و علمای سنی همگی این مطلب را گفته‌اند و چیزی نیست که مورد اختلاف بین مذاهب باشد. به طور مثال حضرت صلی اللہ علیہ و آله می فرمودند: فلانی چرا دیر آمدی، چرا زودتر نیامدی، حال فرزندانت چگونه است، آیا فلان چیز را خریدی و...؟ یعنی آنها به عنوان انسان‌هایی عادی سخنانی را بیان می‌کردند و یا کارهایی را انجام می‌دادند که معمول مردم انجام می‌دادند.

شئون معصومان عليهم السلام

- آیا این گونه رفتارها و گفتارها همچون سه شأن گذشته، شأنی دینی است؟
- به عبارت دیگر آیا معصومان عليهم السلام از شأنی غیر دینی نیز برخوردار بودند؟
- البته یقیناً مراد از شأن غیر دینی، شأنی خلاف دین نیست. زیرا همان گونه که گذشت معصومان عليهم السلام از هرگونه خطأ و نسیان و عصيانی مبرا هستند. مقصود از شأن غیر دینی، اموری است که در سعادت واقعی نقشی نداشته باشد، اگرچه به لحاظ دینی در زمرهی مباحثات قرار گیرد.

شئون معصومان عليهم السلام

- در مقابل این سؤال سه دیدگاه قابل طرح است:
  - أ. تمام آنچه معصومان عليهم السلام انجام می‌دادند و یا بیان می‌کردند، همه دینی بوده است.
  - ب. شأن طبیعی آنان منشأ امور غیر دینی است.
  - ج. هر چند بعضی گفتارها و رفتارهای جزئی آنان دینی نبوده است، اما در وراء آن یک نکته دینی وجود داشته است .

شئون مخصوص مان عليهم السلام

- أ. تمام آنچه مخصوص مان عليهم السلام انجام می‌دادند و یا بیان می‌کردند، همه دینی بوده است و اصولاً شائی غیر دینی که هیچ تأثیری در سعادت انسان نداشته باشد، وجود ندارد.
- هر چه به آن اعتقاد داریم و هر آنچه را که انجام می‌دهیم، به نحوی از انها در ما تأثیر می‌گذارد، حال این تأثیر ممکن است مثبت باشد و ممکن است منفی باشد. امری خنثی که هیچ اثری نداشته باشد، وجود ندارد.

شئون مخصوص مان عليهم السلام

- به طور مثال خوردن، یک کار طبیعی است و بشر برای حیات خویش نیاز به خوردن دارد. اما آنچه می‌خوریم، مقداری که می‌خوریم، ظرفی که در آن غذا می‌خوریم و... در سعادت و شقاوت ما نقش دارد.

شئون مخصوصان عليهم السلام

- برخی از مأکولات برای انسان ممنوع شده است. دلیل منع آنها آثار سوئی است که بر جسم و روان انسان پدیدار می‌شود.

شئون مخصوصان عليهم السلام

پر خوری از چیزهایی است که هم در شرع و هم از نظر پزشکان امری مذموم شمرده شده است. تعبیر «المعدة بيت كل داء» [شکم کانون همهی دردهاست] که در روایات وارد شده، از نظر پزشکی امری مسلم تلقی می‌شود.

وَقَالَ صَاحِبُ الْمَعِدَةِ بَيْتٌ كُلُّ دَاءٍ وَالْحِمْيَةُ رَأْسٌ كُلُّ دَوَاءٍ فَأَعْطِنَفْسَكَ مَا عَوَّدْتَهَا (طب النبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم، ص: ۱۹)

شئون مخصوص مان عليهم السلام

- امروزه عادات غذایی مردم کشورهای مختلف را مورد بررسی قرار می‌دهند و در پی بررسی‌های متعدد برخی عادات غذایی را که منشأ بیماری‌های مختلف می‌گردد، اعلام می‌نمایند. از جمله این عادات زیاده روی در خوردن است. در شرع اسلام سفارش شده قبل از سیری کامل دست از غذا بکشیم.

شئون مخصوص مان عليهم السلام

- ظرفی که در آن غذا می‌خوریم از یک سو باید تمیز و پاک باشد و از سوی دیگر از جنس طلا و نقره نباشد. ممکن است جهت ممنوعیت خوردن در ظروف طلا و نقره، امری اقتصادی و اجتماعی باشد. اشراف چنین عاداتی داشتند و اسلام می‌خواست این فاصله‌های طبقاتی را از میان بردارد. اما به هر حال سرپیچی از این دستور اسلام در شقاوت انسان مؤثر است.

شئون مخصوص مان عليهم السلام

- بالاخره برخی مواد غذایی از طریق صید و شکار به دست می آید. در شرع برای صید و شکار کیفیت خاصی فرض شده است و شکار هر حیوانی به هر نحو ممکن جایز نیست. ذبح حیوانات اهلی نیز شرایط و شکل های خاصی دارد. بدون رعایت اصول صید و ذبح اسلامی، استفاده از حیوانات مردہ، مردار محسوب می شود و خوردن آنها حرام است.

شئون مخصوصان عليهم السلام

- بنابراین حتی در امور به ظاهر عادی و طبیعی زندگی بشر، جهاتی وجود دارد که در سعادت و شقاوت انسان مؤثر است.

شئون مخصوص مان عليهم السلام

- در یک نگاه فلسفی نیز انسان حاصل اعتقادات و رفتارهایش است. نهایتی که برای انسان حاصل می‌شود، نتیجه‌ی آن چیزی است که به آن اعتقاد دارد و به آن عمل می‌کند. پس مجموعه‌ی رفتارهای ما و مجموعه‌ی اعتقادات ما می‌تواند و بلکه حتماً در نتیجه‌های که پیدا می‌شود، نقش دارد. پس حتی اگر مثال‌های فقهی را در نظر نگیریم و بخواهیم بحث را بی-ارتباط با فقه مطرح نماییم، عاقبت کار انسان با مجموعه‌ی اعتقادات و رفتارهایش گره خورده است.

شئون معصومان عليهم السلام

وقتی در بشر عادی امر آن گونه است که توصیف کردیم چه اشکالی دارد همه‌ی رفتارها و گفتارها و اعتقادات پیامبر صلی اللہ علیہ و آله و سلیمان خاتم انبیا و اولیا است و در قله‌ی بشریت قرار دارد و رفتار و گفتار سایر معصومان علیهم السلام با نوعی هدایت الهی همراه باشد. این مطلب با برخی روایات مورد تأیید قرار می‌گیرد. ائمه علیهم السلام فرموده‌اند: «نحن مشية الله» [ما عین خواست خداویم]. یعنی هر چه آنها انجام می‌دهند، عین خواسته و اراده‌ی خداوند است.

شئون مخصوص مان عليهم السلام

- با این دیدگاه جزئی ترین گفتار و رفتار مخصوص علیه السلام با نوعی هدایت الهی است و در سعادت انسان نقش مثبتی دارد، بنابراین به عنوان منبع دین قابل مراجعه و تبعیت است. به عبارت دیگر تمام رفتارها و گفتارها حتی رفتار و گفتار عادی جزو سنت خواهد بود و هیچ یک از آنان از سنت به عنوان منبع شناخت دین خارج نیست. بله ممکن است فقط بخشی از آن از طریق نقل برای ما تبیین گردد و بخش دیگر را از طریق دانش و علم بشری کشف کنیم، اما هیچ یک از آنان از حوزه‌ی دین خارج نیست.

شئون معصومان عليهم السلام

واضح است با این دیدگاه و تلقی، دیگر جایی برای بحث مورد نظر ما باقی نمی‌ماند. ما می‌خواهیم بدانیم دامنه‌ی سنت کجا است و چه میزان از گفتارها و رفتارهای معصومان عليهم السلام قابل تبعیت است؟ وقتی قایل شدیم که همه‌ی رفتارها و گفتارهای معصومان جزو سنت و قابل تبعیت است، چیزی باقی نمی‌ماند که در این حوزه نباشد.

شئون معصومان عليهم السلام

- ب. از آنجا که پیامبر صلی اللہ علیہ وآلہ و دیگر معصومان علیهم السلام بشر هستند و از شانی بشری و طبیعی برخوردارند، کارها و گفتارهایی دارند که نقشی در سعادت واقعی انسان ایفا نمی‌کند. بنابراین شأن طبیعی آنان منشأ امور غیر دینی است.

شئون مخصوص مان عليهم السلام

- برخی از علمای اهل سنت مثل جرجانی بر این دیدگاه هستند. آنها او لا سنت پیامبر را در رفتارها خلاصه کرده و اصلاً گفتار را جزو سنت مطرح ننموده‌اند و ثانیاً معتقدند رفتارهایی که مکرراً صورت می‌پذیرفته، جنبه‌ی دینی داشته است.

شئون مخصوص مان عليهم السلام

- پیامبر برخی کارها را همواره و مکرراً انجام می‌دادند و به آنها ملتزم بودند. اگر این اعمال از شأن دینی حضرت صلی اللہ علیہ و آلہ نبود، وجهی نداشت که پیامبر بر انجام آنها اصرار ورزد. اما رفتارهایی که گاهی انجام می‌دادند و گاهی ترک می‌کردند، جزو امور عادی به شمار می‌رفت که مردم عادی نیز انجام می‌دادند.

شئون مخصوص مان عليهم السلام

- بر اساس این دیدگاه درست است که رفتارها و اعتقادات بشر در سعادت و شقاوت نهایی که برای انسان حاصل می‌شود، تأثیر دارند؛ اما تمام رفتارها و گفتارها و اعتقادات چنین نقشی را ایفا نمی‌کنند. بخشی از رفتارها و اعتقادات حالتی خنثی دارند. چه آنها را بپذیریم و چه نپذیریم و چه انجام بدھیم و چه انجام ندھیم، هیچ تأثیری در نهایت کار نخواهد داشت.

شئون مخصوص مان عليهم السلام

- اعتقاد ما به کروی بودن زمین یا مسطح بودن آن، ثابت بودن خورشید یا متحرک بودن آن، تأثیری در سعادت ما ندارد. ممکن است در عصری زیست کنیم که مردمان آن معتقدند خورشید دور زمین می‌گردد و به سعادت برسیم و ممکن است در عصری زیست کنیم که مردمان آن، اعتقاد به گردش زمین دور خورشید داشته باشند و هیچ به سعادت نرسیم. چرا که این اعتقاد یا آن اعتقاد نقشی در سعادت ما ندارد.

شئون مخصوص مان عليهم السلام

- در خیلی مسایل کلی یا جزئی دیگر نیز امر به همین منوال است: ممکن است ندانیم آب در صد درجه می‌جوشد، معیار درجه و سانتیگراد و نحوه محاسبه‌ی آنها را نشناسیم، نتوانیم حجم کره را محاسبه کنیم، در عین حال انسان‌هایی سعادتمند باشیم. ممکن است به عادت خویش دست خود را تکان دهیم یا در ساعت ۱۰ آب بخوریم و یا... و ممکن است آنها را انجام ندهیم. این امور اثری در سعادت و شقاوت ما ندارند.

شئون مخصوصان عليهم السلام

- ممکن است اشکال شود که همه‌ی رفتارها و گفتارهای ما یکی از احکام خمسه را دارد یا واجب است یا حرام است یا مستحب است یا مکروه است و یا مباح. بنابراین هیچ یک از رفتارهای ما خارج از حوزه‌ی دین نیست.

شئون مخصوص مان عليهم السلام

- اما اینجا سؤال جدی تری مطرح است: آیا اصلاً مباح مجعل شرعی است یا چیزی نیست جز عدم جعل شرعی؟
- ظاهراً مبنای امام راحل این است که مباح جعل شرعی ندارد. وقتی شارع چیزی را واجب نکرده، حرام نکرده و مستحب و مکروه هم نیست، آن عمل را مباح می‌نامیم.
- بنابراین می‌توان عملی را تصور نمود که هیچ نوعی جعل شرعی به آن تعلق نگرفته باشد.

شئون مخصوص مان عليهم السلام

- ج. هر چند بعضی گفتارها و رفتارهای جزئی آنان دینی نبوده است، اما در وراء آن یک نکته دینی وجود داشته است .